

Tribuna

Anul CVII,
nr. 319
Marți, 26
februarie
1991
4 pagini
2 lei

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Starea de sănătate a populației - nivel staționar

- Natalitate redusă - totuși sporul natural al populației este pozitiv
- Interruperile de sarcină au crescut de 8-9 ori
- O treime din circumscipțiile din județ înregistrează un spor natural negativ
- 8-10 la sută din populație este purtătoare de virusul hepatitei virale
- Cu SIDA stăm bine
- Criză de vaccinuri
- Bolile cardiovasculare, lider absolut în topul mortalității
- Capitolul cel mai trist - cel al mijloacelor materiale
- Noroc (pină cind?) cu ajutoarele din străinătate

— Domnule director, fiind cum ați afirmat — primul ziarist care vă calcă pragul, vă propun un tur de orizont asupra stării de sănătate a populației județului potrivit datelor statistice pe 1990.

— Aș vrea să pornesc de la niște date generale de demografie. Spre exemplu, natalitatea — de 12,3 la mie — este ceva mai mică decât media pe țară. Dar, Sibiu are o situație privilegiată prin faptul că înregistrează o mortalitate generală redusă — de 8,8 la mie — și drept

interviul cu Dr. MARCEL POPESCU, directorul Direcției Sanitare Județene

consecință prezintă un spor natural de 3,5 la mie.

— E mult, e puțin?

— E destul de mulțumitor. Spre edificare, un județ comparabil cu Sibiu, Aradul prezintă de 2-3 ani un spor negativ.

— Sînt luați în calcul și cei plecați?

— Da.

— Cum se prezintă situația comparativ cu '89?

— Diferențele sînt nesemnificative. Foarte important (desigur, în sens negativ) este însă saltul înregistrat de intreruperile de sarcină, al cărui număr a crescut de 8-9 ori! La șase mii și ceva de nașteri înregistrăm... 16 800 de intreruperi de sarcină! Revin 3 intreruperi pentru fiecare nou născut, cînd în orice țară civilizată raportul

(continuare în pag. a III-a)
Ion SORESCU

Martor la un prim act de dreptate la Hosman

„Să ne gîndim la binele obștii și nu doar la noi” — spunea un sătean din Hosman cu ocazia ședinței unei comisii hotărîte de adunarea generală a membrilor C.A.P.-ului din localitate și a consiliului de conducere pentru a stabili modalitatea de împărțire a animalelor, ca un prim act pe drumul desființării acestei forme de lucru în agricultură, formă transplantată țaranului român de pe alte meleaguri și care s-a dovedit a fi catastrofală. Acum a sosit însă momentul dreptății. Infăptuirea acesteia nu e însă deloc ușoară. Au trecut, în cazul acestei localități, 40 de ani. Drumul e încă lung și anevoios. Vor fi multe zbatere, poate chiar conflicte. Cu înțelepciune, cu tact și răbdare, însă, lucrurile se pot așeza pe făgașul normal. Ne-am convins de acest lucru și cu ocazia amintitei ședințe, la care am fost invitați de primăria comunei Nocrich, de care apar-

ține încă satul Hosman: „Sîntem primii de pe Valea Hîrtibaciului, care am trecut la împărțirea animalelor și nu ne vom face de rușine” — spunea primarul comunei, dl. Florea Oprea. Înainte de ședință am văzut și sectorul zootehnic. Dl. Krauss Ioan, din 1952 în C.A.P., care mă însoțește, se gîndește cu înfrigurare la viitor. Este printre puținii sași care au mai rămas în sat. „Avem adăposturi bune, așa încît vom putea face o asociație pentru creșterea vitelor. Cu ceva credite de la Bancă, s-ar putea salva o parte din animale și apoi s-o începem altfel”. E convins că acest lucru este posibil. Furajele sînt puține și de slabă calitate: paie și siloz. Se mai aduce ceva fin de la Fofeldea. Nimeni nu a mai ieșit la coasă. Tot ce s-a făcut (peste 120 t) a fost realizat cu forță de muncă stră-

(continuare în pag. a III-a)
Dumitru MANIȚIU

IN PAGINA A III-A: Revoluția la Cisnădie

Spre drumul omului către sine

Una din „oglinzile” în care lumea civilizată a văzut clar neomenia stăpînirii comuniste în România a fost și este modul în care aceasta a integrat problemele handicapatilor în făurirea societății socialiste multilateral exploatate: tam-tam multiform în jurul ideii de omenie — în vorbe, marș forțat exact în sens invers — în fapte! Edificiu clădit integral pe minciună. Situația dramatică a handicapatilor, o probă irefutabilă în procesul totalitarismului comunist în fața oamenilor și a istoriei.

... Cătinel — cătinel, pentru că moștenirea este multiplu dezastruoasă — cu aportul Guvernului, prin strădania unor oameni de suflet și competență, prin solidaritatea unor prieteni din afara fruntariilor, și această rană va intra în procesul vindecării. Un argu-

ment ne-a oferit o scurtă vizită la Școala generală de surzi, din Sibiu. Mai fusesem aici cu mulți ani în urmă. Deosebirea enormă între ceea ce am văzut atunci și ceea ce constat acum se referă tocmai la distanța dintre nonaderență și impact, efortul și buna credință a oamenilor școlii fiind aceleași, doar cu un plus de competență, acum. Necesara vocație socială în munca de integrare a acestor vîrstare vitregite este făgașul normal, înțelegerea exactă, atît de către forurile de decizie cît și de dascăli a celebrei fraze aristotelice deja pomenite. Impactul acum, comparabil cu nonaderența din trecut. Avîndu-i ghizi pe d-na prof. Rodica Popescu, psiholog, director adjunct, și pe d-l prof. Romeo Popa, psiholog, director, am vizitat cîteva locuri în care se depune

o muncă titanică, obiectul acesteia fiind, întii de toate demutizarea, bază pe care se va clădi, cu răbdare, cu multă răbdare, dragoste și pasiune, învățătura claselor gimnaziale. 150 de copii de la grădinița cu cele trei grupe, la clasele a VIII-a, proveniți din 12 județe ale țării („Școala noastră și-a făurit în ani, un renume, încît cei care au terminat la noi insistă ca și copiii lor să vină la Sibiu” — spune prof. Popa. Auto-rizația de funcționare ne este dată pentru 100 copii, dar nu putem refuza dorința fierbinte a foștilor noștri elevi”).

Se operează pe baze științifice, în funcție de audiogramă și de datele psihicului, psihodiagnosticienii

(continuare în pag. a II-a)
Victor DOMȘA
Foto: Fred NUSS

